

[H. C. Tøft.]

der gives efter regeringens forslag, ikke blot tilfalde egentlige landbrugere, men også en lang række mindre ejendomme, hvor landbruget som indtægt intet betyder for den enkelte, idet hovedindtægten er et helt andet sted, ja, disse tilskud må også kunne tilfalde ejere af landbrugsejendomme, der udelukkende anvendes til beboelse i sommer-tiden, som egentlige sommerhuse. Vi ønsker i stedet at fritage de mindre ejendomme på under 5 ha og med under 10 000 kr.s grundværdi for landbrugsforpligtelsen. Vi ønsker herigennem at påbegynde en konstruktiv politik for den kommende jordlovgivning; den nugældende jordlovgivning er tiden jo helt løbet fra. Forslaget er ikke udtryk for det konservative folkepartis endemål med hensyn til jordlovgivningen; det er stillet, fordi vi ikke ønsker med disse tilskudsordninger at medvirke til at konservere en brugsstørrelse, som sandsynligvis ikke i fremtiden vil kunne give ejeren et ordentligt udkomme.

Jeg vil gerne tilføje, at når folketinget har behandlet lovene om udlån til stats-husmandsbrug, har vi her fra talerstolen givet udtryk for, at vi ønskede at medvirke til, at de midler, der findes i jordfonden, stilles til rådighed til sammenlægning af mindre brug. Jeg vil gerne også i dag understrege dette synspunkt og tilføje, at i det omfang, hvori vore synspunkter finder tilstrækkeligt gehør til, at de kan gennemføres, vil vi også, hvis vi derigennem kan få yderligere tilslutning dertil, eventuelt medvirke til, at man overlader staten forkøbsret til visse ejendomme, men således at forkøbsretten skal udnyttes med det samme, så man hurtigt kan nå til en sammenlægning af den pågældende ejendom med en anden ejendom.

Jeg tror, at vi med en lovgivning som den, jeg her har givet udtryk for at vi ønsker, vil kunne lette det pres og det tryk, som hviler på mange ældre medborgere på landet, som i dag ejer mindre ejendomme, de gerne ville sælge, men som ikke har mulighed for at sælge dem. Herigennem vil der blive åbnet adgang til salg af jorden, og så kan de ældre medborgere beholde huset som bolig; de kan blive boende i de omgivelser og det miljø, de er vant til. De yngre, som ejer et sådant mindre land-

brug, og som ønsker at erhverve en større bedrift, fordi det ikke er muligt for dem at få et tilstrækkeligt udkomme af den lille bedrift, de har, vil også gennem en sådan lovgivning få adgang til at sælge jorden, og derefter kan de måske sælge bygningerne, så en anden, en lønmodtager, kan overtage dem til beboelse. Derigennem åbnes der altså adgang til at sælge den alt for lille ejendom samt skabes mulighed for, at de kan erhverve en større ejendom. Jeg tror, vi ved en sådan ændring vil vise den rette imødekommenhed over for de mange, der i dag sidder med sådanne for små ejendomme. Det er klart, således som jeg gav udtryk for i mine bemærkninger til kornlovsforslaget, at disse brug, der fritages for landbrugsforpligtelsen, ikke skal have andel i midlerne fra foderkornspuljen, men de har jo også ved fritagelse for landbrugsforpligtelsen fået en god økonomisk fordel, uden at det koster staten eller forbrugerne noget.

Den lovgivning, det konservative folkeparti her som helhed har lagt op til gennemvare ændringsforslag, vil for landbruget betyde, at man ikke skal have de direkte tilskud, men at vi ved en sænkning af udgifterne: ejendomsskatterne, ved en hævnning af indtægterne: hjemmemarkedsprisen, og ved at stille midler til rådighed for eksportfremmende foranstaltninger giver landbruget de samme økonomiske betingelser som lovforslagene, men på en anden konstruktiv måde med blik for den kommende tid end den, regeringspartiernes forslag gør det på. Beløbsrammerne er de samme, men hertil kommer, at fritagelsen for de mange små brug for landbrugsforpligtelsen betyder en væsentlig økonomisk fordel for disse mindre brug.

Jeg kan ikke slutte denne tale uden at kommentere de vilkår, denne lovgivning må gennemføres under. Forholdet er jo, som jeg formodede under første behandling, at det ikke var muligt for folketinget at ændre i den foreslåede lovgivning, idet flertallet i salen forlods havde bundet sig til den aftale, der var truffet mellem regeringen og landbrugets organisationer. På denne baggrund må det ærede medlem hr. Carl Petersens tale ved første behandling nok i højeste grad siges at være opsigtsvækkende. Det var jo nærmest en hudfletning af det